

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Lauksaimniecības komiteja

PAGaidu
2004/2129(INI)

17.9.2004

ATZINUMA PROJEKTS

Sniegusi Lauksaimniecības komiteja

Konstitucionālo jautājumu komitejai

par Eiropas Parlamenta atznumu par Eiropas Konstitucionālā līguma projektu
(2004/2129(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf*

PA_NonLeg

PAMATOJUMS

Eiropas Parlaments ir ilgi cīnījies, lai panāktu koplēmuma procedūru lauksaimniecības jomā. Jau gandrīz pusgadsimtu kopš darbojas kopējā lauksaimniecības politika Eiropas Parlaments un tā Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja ir darbojusies tikai kā padomdevēja. Pat vēl tagad Lauksaimniecības ministru padome var ignorēt Eiropas Parlamenta viedokli un bez jebkādas demokrātiskas kontroles rīkoties ar gandrīz pusi no Eiropas Savienības budžeta.

Šāds demokrātijas trūkums pēdējās desmitgadēs nav ļāvis realizēt vajadzīgās reformas un ir izraisījis ievērojamas krīzes sabiedrības veselības, vides un dzīvnieku labturības jomā. Ja Eiropas Parlaments būtu iesaistīts lēmumu pieņemšanā par drošības un kontroles pasākumiem, GSE krīze nebūtu sasniegusi tik katastrofiskus apmērus.

Eiropas Parlaments un īpaši Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja nekad nav samierinājusies ar šādu demokrātijas trūkumu. Tas neoficiālā veidā ir bieži panācis koplēmuma procedūras ar Padomi izmantošanu, nesniedzot atzinumus un kavējot sarunu procesu ar Komisiju. Atzinīgi vērtējams ir tas, ka kopš Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā koplēmuma procedūru attiecina vismaz uz vides, pārtikas nekaitīguma un patērētāju aizsardzības jomām. Taču kopējā lauksaimniecības politika ar tās tirgus kopīgās organizācijas ietekmīgajiem instrumentiem, kā arī ar ieguldījumu un ienākumu atbalstu, vēl joprojām nav Eiropas vienīgās tiešās vēlēšanās ievēlētās un tādēļ demokrātiski likumīgās iestādes kontrolē.

Tikai ar Eiropas Konventa Konstitūcijas projektu demokrātiskai leģitimitātei ir panāktas lielākas iespējas. To panāca, neskatoties uz spēcīgu pretestību no atsevišķām dalībvalstīm, kuras baidījās, ka samazināsies to ienākumi no Eiropas Savienības budžeta. Turpmāk visus pamatlēmumus saistībā ar lauksaimniecības politiku pieņems koplēmuma procedūrā, iesaistot Eiropas Parlamentu. Tomēr atsevišķās jomās, īpaši kvotu, cenu un kvantitātes ierobežojumu noteikšanā, Konstitūcijas projektā iekļautais risinājums pašreizējo stāvokli pasliktina vēl vairāk; ir paredzēts, ka par šiem jautājumiem lems Padome, neiesaistot Eiropas Parlamentu. Briseles Valdību konferencē panāktais kompromiss ir noteikti solis pareizajā virzienā, bet tas nenodrošina vispārēju koplēmuma procedūru.

Briselē panāktā kompromisa nozīmīgs trūkums ir tas, ka kopējās lauksaimniecības politikas mērķi, ko pieņēma pirms pusgadsimta, ir iekļauti Līguma projekta III daļas III-123. pantā, tos negrozot. Mūsdienās tie vairs neatbilst kopš tā laika daudz reformētajai lauksaimniecības politikai un nestimulē steidzīgi vajadzīgā atbalsta nodrošināšanu, īpaši lauku ekonomikai, un dzīvnieku labturības un vides politikas iekļaušanu lauksaimniecības politikā. Nav arī saprātīgi pievērsties lauksaimniecības politikai atsevišķi, neskatot to kopā ar lauku attīstību un attiecībām ar jaunattīstības valstīm un citiem partneriem.

Tādēļ atzinuma sagatavotājs konstatē, ka attiecībā uz Konstitūcijas projektu panāktais kompromiss ir progress ar trūkumiem, kas nākotnē jānovērš. Taču pamanītie trūkumi nerada šaubas par kopīgajā Konstitūcijā sasniegtajiem panākumiem Eiropas integrācijā. Eiropas Parlamentam drīzajā ratifikācijas procesā jādara viss iespējamais, lai pilsoņus iepazīstinātu ar konkrētajām pozitīvajām pārmaiņām, kas viņus sagaida līdz ar Konstitūcijas pieņemšanu. Kopējā lauksaimniecības politika bija un ir Eiropas integrācijas stūrakmens un tāda paliks tik ilgi, kamēr tā aizstāvēs godīgu starptautisko pārtikas un izejvielu tirdzniecību ārpus Eiropas Savienības un Eiropas Savienībā risinās lauku attīstības problēmas, kā arī veicinās

ekonomiski un sociāli ilgtspējīgu un videi draudzīgu lauksaimniecību. Tas īpaši nozīmē nodrošināt, lai mēs izmantotu mūsu izejvielas videi draudzīgā veidā, lauku saimniecības turpinātu būt ekonomiski dzīvotspējīgas, lauku produkti būtu patērētājiem pieejami par saprātīgu cenu un lai lauksaimniecības politika būtu pieņemama gan lauksaimniekiem, gan visai sabiedrībai.

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Konstitucionālo jautājumu komiteju rezolūcijas priekšlikumā, ko tā pieņems, iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Parlaments ir panācis koplēmuma procedūras attiecināšanu arī uz lauksaimniecības tirgus kopīgo organizāciju, kā arī citiem noteikumiem, kas ir nozīmīgi kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanai; tomēr aicina turpmākajos Konstitūcijas projekta grozījumos novērst atlikušos trūkumus saistībā ar koplēmuma procedūru lauksaimniecības politikas jomā, īpaši III–126. panta 2. punktā un III–127. panta 3. punktā;
2. šajā sakarā izsaka dziļu nožēlu, ka par jautājumiem, ko agrāk risināja apspriežoties, īpaši nosakot kvotas, cenas un kvantitātes ierobežojumus, tagad saskaņā ar III–127. panta 3. punktu Padome lemj viena pati, neiesaistot Parlamentu; uzskata to par pretēju gaidītajam, ņemot vērā citādi apsveicamu Konstitūcijas projekta tendenci samazināt demokrātijas trūkumu; atgādina Padomei ka Parlaments izmantos visu tam piešķirto likumdevējvaru, lai pēc iespējas ietekmētu nosacījumus, kas regulē jautājumus, kuri iekļauti III–127. panta 3. punktā; atkārtoti pieprasa, lai jautājumi, kurus līdz šim risināja, izmantojot apspriežu procedūru, un kuri minēti Konstitūcijas projekta iedaļā par lauksaimniecību, īpaši III–127. panta 3. punktā, un kuru risināšanai līdz šim bija nepieciešama Padomes regula vai lēmums, nonāktu Komisijas izpildvaras pakļautībā tikai tad, ja par to vienojas Parlaments un Padome, koplēmuma procedūrā pieņemot attiecīgu tiesību aktu;
3. norāda, ka kopējās lauksaimniecības politikas mērķi, kas noteikti III–123. pantā, neatbilst Eiropas Savienības mērķiem, kuri noteikti I sadaļas 3. pantā; tādēļ uzskata, ka ir būtiski atjaunināt kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, lai ņemtu vērā jaunāko šīs politikas jomas attīstību un īpaši tās daudzfunkcionālo lomu attiecībā uz pašiem lauksaimniekiem, lauku attīstību, vidi un patērētājiem;
4. attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku par piemērotiem uzskata šādus mērķus.

“Kopējās lauksaimniecības politikas mērķi ir:

- a) Eiropas Savienībā atbalstīt daudzfunkcionālu lauksaimniecību, kas ir saderīga ar vidi un ainavu, un kas veicina bioloģisko daudzveidību, nodrošina lauksaimnieciskās ražošanas racionālu attīstību, saprātīgi izmantojot tehnikas progresu, kā arī veicina ražošanas faktoru, īpaši darbaspēka, optimālu izmantojumu;
- b) garantēt lauksaimniekiem un lauku iedzīvotājiem salīdzinoši augstu dzīves līmeni un pienācīgus ienākumus, īpaši realizējot lauku attīstības politiku un palielinot lauksaimniecībā nodarbināto personu individuālo peļņu;
- c) regulēt un stabilizēt tirgus un izvairīties no krīzēm;
- d) nodrošināt piedāvāto produktu pieejamību tirgū;

- e) panākt, ka patērētāji piedāvātos produktus saņem par samērīgām cenām;
  - f) uzlabot lauksaimniecības produktu un pārtikas kvalitāti un nekaitīgumu”;
5. atzinīgi vērtē to, ka budžetā vairs nenošķir obligātos izdevumus, kas galvenokārt attiecās uz lauksaimniecību, no neobligātiem izdevumiem; uzskata, ka tas ievērojami paplašina Eiropas Parlamenta budžeta pilnvaras.

PROCEDŪRA

Virsraksts	Eiropas Konstitucionālā līguma projekts
Procedūras Nr.	2004/2129(INI)
Komiteja, kas atbildīga par jautājumu	AFCO
Ciešāka sadarbība	–
Referents(-e), kas atbildīgs(-a) par atzinumu Iecelšanas datums	<i>Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf</i> 26.7.2004
Izskatīšana komitejā	2.9.2004
Ierosinājumu pieņemšanas datums	
Galīgā balsojuma rezultāti	par: pret: atturas:
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsojumā	
Aizstājeji, kas bija klāt galīgajā balsojumā	
Aizstājeji (178. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsojumā	